

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że poniosła szkodę majątkową ponieważ nie mogła dokonać przywozu na obszar celny Wspólnoty produktów o pochodzeniu wspólnotowym, uzyskanych w ramach jej działalności gospodarczej, z powodu szeregu bezprawnych działań i zachowań instytucji wspólnotowych, to jest:

- a) Komisji Europejskiej, ze względu na przyjęcie przez nią rozporządzenia (WE) nr 2454/93 ⁽¹⁾, które nakłada wymóg przedstawienia całkowicie wypełnionego wspólnotowego dokumentu celnego T2M jako jedyne dowodu pochodzenia wspólnotowego produktów złowionych, i decydującego elementu dla prawa do swobodnego przepływu,
- b) Komisji Europejskiej, która prowadziła w imieniu Wspólnoty negocjacje z Tunezją w zakresie Układu Stowarzyszeniowego, i Rady Unii Europejskiej, która ratyfikowała ten Układ, ze względu na to, że instytucje te nie upewniły się, iż mające pochodzenie wspólnotowe produkty złowione w rezultacie działalności rybołówczej poza wodami terytorialnymi Tunezji, nie będą pozbawione prawa do swobodnego przepływu,
- c) Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej, ze względu na to, że pomimo okoliczności, iż są członkami organu właściwego do dokonywania zmian Układu, nie zapewniły zdaniem skarżącej ustanowienia przepisu regulującego kwestie wskazanych powyższej produktów, choć wiedziały o istniejącym problemie,
- d) Komisji Europejskiej, ze względu na brak nadzoru nad władzami greckimi pomimo wniosku ze strony skarżącej w tym zakresie.

Ponadto skarżąca twierdzi, że powyższymi działaniami i zaniechaniami dopuszczono się naruszenia następujących nadrzędnych zasad prawnych służących ochronie jednostek:

- a) prawa do swobodnego przepływu towarów przy wykonywaniu którego formalności administracyjne mają charakter materialnoprawny a nie proceduralny,
- b) prawa do swobody handlu, którego istota została naruszona przez zakaz przedstawienia alternatywnego dowodu pochodzenia,
- c) zasady proporcjonalności, która pozostaje w sprzeczności z wykluczeniem innych dowodów pochodzenia niż T2M,
- d) zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż pomimo uważnego obserwowania rynku przez skarżącą, poniosła ona znaczną szkodę przez to że zdała się na uprawnienia przewidziane w prawie wspólnotowym,
- e) zasady skutecznej ochrony prawnej, która jest sprzeczna z „odmową ochrony prawnej”, której spółka doświadczyła ze strony władz greckich, tunezyjskich i Wspólnotowych.

Poza kwestią wysokości dochodzonego odszkodowania skarżąca wskazuje, że niezwykle i szczególnie charakter poniesionej przez nią szkody przemawia za zasądzeniem na jej rzecz odszkodo-

wania i jest zdania, że w niniejszej sprawie występują przesłanki powstania odpowiedzialności odszkodowawczej Wspólnoty również w razie braku winy tej ostatniej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1993 L 253, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 1 marca 2007 r. w sprawie F-30/05 Sundholm przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 maja 2007 r. przez Sundholm

(Sprawa T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Asa Sundholm (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej (druga izba) w dniu 1 marca 2007 r. w sprawie F-30/05 Sundholm przeciwko Komisji;
- w drodze nowego orzeczenia stwierdzenie nieważności decyzji Komisji dotyczącej sporządzenia sprawozdania z rozwoju kariery zawodowej wnoszącej odwołanie za rok 2003 oraz obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w instancji odwoławczej.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej oddalającego wniesioną przez nią skargę o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej wnoszącej odwołanie za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r.

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo oddalając podniesiony przez nią zarzut naruszenia prawa od obrony.